

O rugăciune a unui nenorocit, când este doborât de întristare și își varsă plângeră înaintea Domnului.

Psalmul 102

Doamne, ascultă-mi rugăciunea
și s-ajungă strigătul meu până la Tine!
Nu-mi ascunde Fața Ta în ziua necazului meu!
Pleacă-Ți urechea spre mine când strig!
Ascultă-mă degrabă!

Căci zilele mele pier ca fumul și oasele îmi ard ca un tăciune. Inima îmi este lovită și mi se usucă întocmai ca iarba; până și pâinea uit să mi-o mănânc. Așa de mari îmi sunt gemetele, că mi se lipesc oasele de carne. Semăn cu pelicanul din pustie, sunt ca o cucuvea din dărâmături; nu mai pot dormi și sunt ca pasărea singuratică pe un acoperiș. În fiecare zi mă batjocoresc vrăjmașii mei și potrivnicii mei jură pe mine în mânia lor. Mănânc țărână în loc de pâine și îmi amestec lacrimile cu băutura din pricina mâniei și urgiei Tale, căci Tu m-ai ridicat și m-ai aruncat departe. Zilele mele sunt ca o umbră gata să treacă și mă usuc ca iarba.

Dar Tu, Doamne, Tu împărățești pe vecie și pomenirea Ta ține din neam în neam. Tu Te vei scula și vei avea milă de Sion; căci este vremea să te înduri de el, a venit vremea hotărâtă pentru el. Căci robii Tăi iubesc pietrele Sionului și le e milă de țărâna lui. Atunci se vor teme neamurile de Numele Domnului și toți împărații pământului de slava Ta. Da, Domnul va zidi iarăși Sionul și Se va arăta în slava Sa. El ia aminte la rugăciunea nevoiașului și nu-i nesocotește rugăciunea. Să se scrie lucrul acesta pentru neamul de oameni care va veni, și poporul care se va naște să laude pe Domnul! Căci El privește din înălțimea sfînteniei Lui; Domnul privește din ceruri pe pământ, ca să audă gemetele prinșilor de război și să izbăvească pe cei ce sunt pe moarte; pentru ca ei să vestească în Sion Numele Domnului și laudele lui în Ierusalim, când se vor strânge toate popoarele și toate împărățiile ca să slujească Domnului.

El mi-a frânt puterea în drum și mi-a scurtat zilele, Eu zic: „Dumnezeule, nu mă lua la jumătatea zilelor mele, Tu, ai cărui ani țin veșnic!” Tu ai întemeiat în vechime pământul și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale. Ele vor pieri, dar Tu vei rămâne; toate se vor învechi ca o haină; le vei schimba ca pe un veșmânt și se vor schimba. Dar Tu rămâi Același și anii Tăi nu se vor sfârși. Fiii robilor Tăi își vor locui țara și sămânța lor va rămâne înaintea Ta.

